

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

adgaaende Trafik, saaledes at Udgifterne saa nogenlunde følger med Trafiknedgangen, falder svært, og det falder navnlig svært for en ældre Mand. Der er derfor ingen Tvivl om, at en Ombytning af ældre med yngre Kræfter under de givne Forhold vil være af meget stor økonomisk Betydning for Banerne, desto større selvfølgelig, jo vigtigere og mere økonomisk omspændende den Post er, vedkommende beklæder.

Hvad jeg her siger, bør ikke kunne føles krænkende overfor de Chefer i Alderen mellem 65 og 70 Aar, som har en lang og eksemplarisk Tjenestetid bag sig og muligvis med Rette kan pege paa, at de har udført adskilligt reorganisatorisk Arbejde i deres bedste Arbejdsaar til Gavn for deres Etat. Det kan ikke og bør ikke føles krænkende for dem, at det, jeg her har sagt, kan udtales. Det er nemlig Kendsgerninger, økonomiske Kendsgerninger, det er ikke teoretiske Betragtninger, jeg har fremsat, og jeg faar maaske Lejlighed til, er i hvert Fald villig til, at drøfte disse Forhold nærmere med Folketingets Lønningsudvalg. Der er for mig ingen Tvivl om, at alt i alt vil de Besparelser, der bliver Følgen af denne af Forholdene nødvendiggjorte Foranstaltning, i Løbet af de tre Aar kunne tælles op i Millioner.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager tog fejl, naar han mente, at jeg vilde forhindre dem, der var 65 Aar og ønskede at gaa, i at tage deres Afsked. Det har de Ret til efter Tjenestemandsløven, de behøver ikke en Gang at møde med Lægeattest. Nej, men jeg vil ikke tvinge dem, hvis det ikke er nødvendigt. Det er lidt anderledes, og det ærede Medlem har misforstaaet mig i saa Henseende.

Saa blev der, ogsaa af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, talt om den knappe Frist, der er givet Tjenestemændene. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen var dog selv inde paa det rigtige, at Vinterhalvaaret er for Banerne den Tid, hvor Trafikken er mindst, og hvor det er vanskeligst at beskæftige overtalligt, fast Personale, idet Ekstramandskab, som kunde tænkes udvekslet med fast Personale, fortrinsvis, i mange Tilfælde udelukkende, haves i Sommerhalvaaret. Denne Henstilling til de gamle om frivilligt at søge deres Afsked, som blev sendt dem i Juni Maaned i Aar, pegede netop ogsaa paa, at vi hen paa Efteraaret vilde staa med et overtalligt Personale, og derfor blev der henstillet til dem at tage deres Afsked i Løbet af Efter-

aaret. Denne Henstilling har de altsaa faaet i Juni Maaned i Aar, de har altsaa været fuldt klar over, hvorledes Landet, desværre, laa, og en Trediedel af dem fulgte Henstillingen, hvilket jo ikke var tilstrækkeligt.

Hovedgrunden til, at man nu har foreslaaet Udgangen af December Maaned, er selvfølgelig økonomisk. Det er selvfølgelig økonomiske Grunde, der har afgjort, om man skulde vælge første Januar eller vælge første April og saaledes i det kvarte Driftsaar, der ligger mellem første Januar og første April, i den for Banerne mest arbejdsfattige Tid af Aaret, under de nuværende vanskelige Forhold baade for Statsbanerne og for Statskassen — som jo har resulteret i kraftige Opfordringer fra alle Rigsdagens Partier til Regeringen om at bringe Statshusholdningen ned —, skulde have Raad til at undvære den Besparelse, der her er Tale om.

Jeg gør opmærksom paa, at det særlig uheldige for de ansatte, som har Tjenestebolig, at de skulde forlade deres Tjenestebolig 1. Januar i Stedet for 1. April, er fjernet ved den Aftale, der er truffet med Organisationerne om, at de paagældende kan forblive i deres Boliger til 1. April.

Nu gaar Lovforslaget altsaa til Lønningsudvalget, og jeg er til Raadighed for Lønningsudvalget med alle Oplysninger, som man maatte ønske at faa i den ene og i den anden Retning. Jeg henstiller indtrængende til Rigsdagen og navnlig til dem, som mener, at det i Virkeligheden er kedeligt, som man har maattet gaa frem overfor de gamle — og det vil jeg gerne understrege —, at man gennem Lønningsudvalgets Arbejde dog i hvert Fald søger at berede dem de lempelige Overgange, de Begunstigelser, som jeg ikke kan give dem ved en administrativ Afskedigelse, som Venstre foreslaar, men som kan gives ved den af mig foreslaaede særlige Lovgivning.

Bjerring: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen fastslog meget stærkt den Kendsgerning, at Statsbanerne og Ministeren havde Ret til at afskedige de Tjenestemænd, som man mente, der ikke var Brug for til Tjenestens rette Besørgelse. Det er ganske rigtigt, saaledes er Forholdet, men det er et lidt mærkeligt Standpunkt, det ærede Medlem indtager, thi hvis de, der er overflødige, afskediges, falder alle de Indrømmelser, der er foreslaaet fra Ministerens Side, bort.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob